

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2023/5514

A2023/5514

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM
Beslissing van 3 november 2023 op de klacht van:

A,

wonende te B, klager,
tegen

C,

huisarts, werkzaam te B,
verweerder, hierna ook: de huisarts,
gemachtigde: mr. V.C.A.A.V. Daniels, werkzaam te Utrecht.

1. De zaak in het kort

1.1 De huisarts heeft klager via zorgdomein verwezen naar D. D, heeft de verwijzing nog dezelfde dag afgewezen. Klager is van die afwijzing pas later op de hoogte geraakt, toen hij zelf contact opnam met D. Klager verwijt de huisarts dat hij klager niet over de afwijzing van D, op de hoogte heeft gesteld en hem niet verder heeft geholpen om een behandelaar te vinden voor zijn psychische klachten.

1.2 Het college komt tot het oordeel dat de klacht gegrond is. Hierna licht het college dat toe.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 27 maart 2023;
- het verweerschrift met de bijlagen;
- het proces-verbaal van het op 18 juli 2023 gehouden mondelinge vooronderzoek.

2.2 De zaak is behandeld op de openbare zitting van 22 september 2023. De partijen zijn

verschenen. De huisarts werd bijgestaan door zijn gemachtigde. De partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

3. Wat is er gebeurd?

3.1 Klager is op 22 februari 2022 op consult gekomen bij de huisarts. Klager voelde zich

niet goed en wilde verwezen worden naar een psycholoog voor depressie en traumaverwerking. De huisarts heeft klager die dag via zorgdomein verwezen naar D. Klager heeft in 2016 in een psychose zijn vrouw gedood. In hoger beroep is dit feit bewezenverklaard, maar is klager wegens volledige ontoerekeningsvatbaarheid niet

strafbaar verklaard en ontslagen van alle rechtsvervolging. Klager was eerder onder behandeling bij E.

3.2 D, heeft de verwijzing nog dezelfde dag afgewezen in zorgdomein. D, heeft voorts op dezelfde

dag de assistente van de huisarts telefonisch over de (reden van de) afwijzing geïnformeerd. Klager

werd door D, geweigerd omdat psychose een exclusie criterium van D, is. De assistente van de

huisarts heeft hiervan een notitie gemaakt in het medisch dossier van klager en de huisarts heeft

daarbij genoteerd: *“wel flauw want hij is niet verwezen voor psychose maar voor depressie”*.

3.3 Op 12 april 2022 heeft klager D, gebeld om te informeren naar de stand van zaken met

betrekking tot de verwijzing. Hij hoorde toen dat D, de verwijzing al op 22 februari 2022 had

afgekeurd. Klager heeft op 12 april 2022 de praktijk van de huisarts gebeld met de vraag waarom dit

niet aan hem was doorgegeven. De huisarts heeft klager teruggebeld en uitgelegd dat normaal

gesproken D, de patiënt informeert over een afwijzing.

3.4 Klager heeft een klacht ingediend jegens de huisarts bij F. Op 27 juni 2022 heeft een

bemiddelingsgesprek plaatsgevonden tussen klager en de huisarts (onder begeleiding van de

klachtenfunctionaris van F), maar dit heeft niet tot een oplossing geleid.

3.5 De huisarts voert geen praktijk meer. Hij is met ingang van 1 april 2023 met pensioen gegaan.

4. De klacht en de reactie van de huisarts

4.1 Volgens klager heeft de huisarts onzorgvuldig gehandeld, omdat hij klager niet (direct) heeft

geïnformeerd over de afwijzing van D, om hem in behandeling te nemen en omdat hij klager niet heeft

geholpen om een andere instantie/hulpverlener te zoeken waar klager naartoe verwezen zou kunnen

worden voor zijn psychische klachten.

4.2 De huisarts heeft verweer gevoerd.

4.3 Het college gaat hieronder verder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

De criteria voor de beoordeling

5.1 De vraag is of de huisarts de zorg heeft verleend die van hem verwacht mocht worden. De norm

daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende huisarts. Bij de beoordeling wordt rekening

gehouden met de voor de zorgverlener geldende beroepsnormen en andere professionele standaarden.

Dat een zorgverlener beter anders had kunnen handelen is niet altijd genoeg voor een tuchtrechtelijk verwijt. Verder geldt het uitgangspunt dat zorgverleners alleen tuchtrechtelijk verantwoordelijk zijn voor hun eigen handelen.

5.2 De huisarts heeft toegelicht dat hij ervan uitging dat D, klager zelf zou informeren over de afwijzing om hem in behandeling te nemen. Dit is de gebruikelijke werkwijze van D, en zo staat het

ook vermeld in de verwijfsbrief: D, neemt contact op en/of patiënt kan zelf D, bellen.

De huisarts

heeft erkend dat hij anders had moeten handelen en klager beter had moeten begeleiden.

5.3 Het college is van oordeel dat de huisarts toen hij op 22 februari 2022 vernam dat zijn

verwijzing door D, niet werd geaccepteerd, klager had moeten informeren. Klager betrof een

kwetsbare patiënt met psychische klachten. De huisarts wist dat klager psychische hulp nodig had en

dat klager voor die hulp dus niet bij D, terecht kon. Gegeven die omstandigheden had de huisarts

contact met klager moeten opnemen om te bespreken op welke wijze dan wel aan de hulpvraag van

klager tegemoetgekomen zou kunnen worden. Daar komt bij dat de huisarts vond, zoals hij ter zitting

heeft bevestigd, dat D, klager ten onrechte had afgewezen omdat de verwijzing geen verband hield

met psychose en er dus geen exclusiegrond van toepassing was. De huisarts had direct contact met D,

kunnen opnemen om te bespreken dat de afwijzing in zijn ogen onterecht was. De huisarts had dit ook

in april 2022, toen klager contact opnam met zijn praktijk, nog kunnen doen. Ook toen heeft de

huisarts klager niet verder geholpen. De huisarts heeft later (in juni 2022, nadat klager een

klacht bij F, had ingediend) alsnog contact opgenomen met D, waarna een intakegesprek met klager is

ingepland. De behandeling van klager heeft door dit alles vertraging opgelopen, hetgeen mogelijk

voorkomen had kunnen worden.

Slotsom

5.4 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat de klacht gegrond is.

Maatregel

5.5 De huisarts heeft ingezien dat hij anders had moeten handelen. De huisarts heeft tijdens het

mondeling vooronderzoek zijn oprechte excuses aan klager aangeboden. Ook ter zitting heeft de

huisarts zelfinzicht getoond. Gelet daarop acht het college een waarschuwing een passende

maatregel.

6. De beslissing

Het college:

- verklaart de klacht gegrond;
- legt de huisarts de maatregel op van waarschuwing.

Deze beslissing is gegeven door W.A.H. Melissen, voorzitter, R.E. van Hellemond, lid-jurist, R.J. Wolters, A. Wewerinke en B.R. Schudel, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door S.R.M.I. Roos-Bollen, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 3 november 2023.